

Ο περί Υιοθεσίας Νόμος του 1995 εκδίδεται με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας σύμφωνα με το Άρθρο 52 του Συντάγματος.

Αριθμός 19(Ι) του 1995

ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΠΡΟΝΟΕΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΙΟΘΕΣΙΑ

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

Συνοπτικός
τίτλος.

1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί Υιοθεσίας Νόμος του 1995.

ΜΕΡΟΣ Ι – ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Εξηγήσια.

2. Για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου, εκτός αν προκύπτει διαφορετικά από το κείμενο—

“ανήλικος” σημαίνει πρόσωπο ηλικίας κάτω των δεκαοκτώ χρόνων για το οποίο άρχισε διαδικασία υιοθεσίας·

“γονέας” περιλαμβάνει και τον πατέρα·

“Δημοκρατία” σημαίνει την Κυπριακή Δημοκρατία·

“διάταγμα υιοθεσίας” έχει την έννοια που του αποδίδεται από το εδάφιο (2) του άρθρου 3·

“Διευθυντής” σημαίνει το Διευθυντή του Τμήματος Υπηρεσιών Κοινωνικής Ευημερίας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων·

“Δικαστήριο” σημαίνει—

(α) Σε περίπτωση που το πρόσωπο ή τα πρόσωπα που υποβάλλουν αίτηση για υιοθεσία ανήκουν στην Ελληνική Κοινότητα το Οικογενειακό Δικαστήριο, το οποίο ιδρύθηκε για την επαρχία στην οποία διαμένουν·

(β) σε κάθε άλλη περίπτωση το Επαρχιακό Δικαστήριο το οποίο ιδρύθηκε για την επαρχία στην οποία διαμένουν τα πρόσωπα τα οποία υποβάλλουν αίτηση για υιοθεσία·

“επιμελητής” έχει την έννοια που του αποδίδεται από το εδάφιο (3) του άρθρου 12·

“κηδεμόνας” αναφορικά με ανήλικο σημαίνει το πρόσωπο που έχει διοριστεί δυνάμει εγγράφου ή διαθήκης ή με διάταγμα δικαστηρίου αρμόδιας δικαιοδοσίας ως κηδεμόνας του ανηλίκου·

“λειτουργός ευημερίας” σημαίνει το λειτουργό του Τμήματος Υπηρεσιών Κοινωνικής Ευημερίας που ο Διευθυντής του Τμήματος εκάστοτε εξουσιοδοτεί γραπτώς να ενεργεί για σκοπούς εφαρμογής του παρόντος Νόμου·

“πατέρας” αναφορικά με τέκνο που γεννήθηκε χωρίς γάμο των γονέων του, σημαίνει το φυσικό πατέρα·

“προσωρινό διάταγμα υιοθεσίας” σημαίνει διάταγμα που εκδίδεται δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 6.

“συγγενής” σε σχέση με το υιοθετούμενο πρόσωπο σημαίνει παππού, γιαγιά, αδελφό, αδελφή, θείο ή θεία, είτε αμφιθαλή, ετεροθαλή ή εξ αγχιστείας και περιλαμβάνει, σε περίπτωση τέκνου που γεννήθηκε χωρίς γάμο των γονέων, τον πατέρα του υιοθετουμένου και οποιοδήποτε πρόσωπο που θα ήταν σύμφωνα με τον ορισμό αυτό συγγενής του υιοθετουμένου, αν ο υιοθετούμενος είχε γεννηθεί από γάμο των γονέων.

“συναίνεση” σημαίνει ελεύθερη και χωρίς όρους συναίνεση.

“Τμήμα Ευημερίας” σημαίνει το Τμήμα Υπηρεσιών Κοινωνικής Ευημερίας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και περιλαμβάνει το Διευθυντή και τους εκάστοτε λειτουργούς ευημερίας που έχουν εξουσιοδοτηθεί γραπτώς από το Διευθυντή να ενεργούν για σκοπούς εφαρμογής του παρόντος Νόμου.

“υιοθεσία” σημαίνει υιοθεσία δυνάμει διατάγματος υιοθεσίας που αναγνωρίζεται από τους νόμους της Δημοκρατίας.

“υιοθετούμενος” περιλαμβάνει ανήλικο και κατ’ εξαίρεση περιλαμβάνει πρόσωπο ηλικίας μεγαλύτερης των 18 χρόνων, όταν αυτό είναι τέκνο ενός των υιοθετούντων.

ΜΕΡΟΣ ΙΙ – ΠΡΟ-ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΥΙΟΘΕΣΙΑΣ

3.–(1) Η υιοθεσία διέπεται από τις διατάξεις του παρόντος Νόμου.

(2) Η υιοθεσία συντελείται με διάταγμα του Δικαστηρίου που αναφέρεται ως “διάταγμα υιοθεσίας” και ύστερα από αίτηση που υποβάλλεται κατά τον καθορισμένο τύπο.

(3) Η αίτηση υιοθεσίας υποβάλλεται από πρόσωπο ή πρόσωπα, εφόσον–

(α) Ένα απ’ αυτά είναι μόνιμος κάτοικος της Δημοκρατίας ή κατά τα αμέσως πριν από την υποβολή της αιτήσεως δύο χρόνια είχε τη διαμονή του στη Δημοκρατία και εφόσον ο υιοθετούμενος κατά την ημερομηνία υποβολής της αίτησης υιοθεσίας έχει τη διαμονή του στη Δημοκρατία:

Νοείται ότι υιοθετούμενος, ο οποίος υιοθετήθηκε ή υιοθετείται από πρόσωπο ή πρόσωπα που αναφέρονται πιο πάνω, έπειτα από δικαστική διαδικασία του εξωτερικού θεωρείται για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου ότι διαμένει στη Δημοκρατία.

(β) ο ένας τουλάχιστον από τους αιτητές έχει συμπληρώσει το εικοστό πέμπτο έτος της ηλικίας του και το Δικαστήριο κρίνει ότι λαμβανομένων υπόψη των ηλικιών τόσο του υιοθετούντος όσο και του υιοθετουμένου, αντίστοιχα, η υιοθεσία δε συνεπάγεται κινδύνους για τον υιοθετούμενο και είναι γενικώς προς το συμφέρον του υιοθετουμένου· οι περιορισμοί όσον αφορά τη διαφορά ηλικίας μεταξύ υιοθετούντος και υιοθετουμένου δεν ισχύουν αν πρόκειται για υιοθεσία τέκνου του ή τέκνου της συζύγου του αιτητή· ή

Προϋποθέσεις
και διαδικασία
υιοθεσίας.

(γ) ένας από τους αιτητές έχει συμπληρώσει το εικοστό πρώτο έτος της ηλικίας του και είναι συγγενής του υιοθετουμένου:

Νοείται ότι οι διατάξεις του εδαφίου (3)(β) και (3)(γ) δεν εφαρμόζονται σε περίπτωση που η αίτηση υιοθεσίας υποβάλλεται από τον πατέρα ή τη μητέρα του υιοθετουμένου.

(4) Αίτηση υιοθεσίας υποβάλλουν—

(α) Οι δύο σύζυγοι για από κοινού υιοθεσία,

(β) ο φυσικός πατέρας με τη σύζυγό του ή η μητέρα με το σύζυγό της, από κοινού,

(γ) ο σύζυγος της μητέρας ή η σύζυγος του πατέρα του υιοθετουμένου.

Συναίνεση
προς
υιοθεσία.

4.—(1) Για την έκδοση διατάγματος υιοθεσίας απαιτείται—

(α) Η συναίνεση των γονέων ή του κηδεμόνα του ανηλίκου:

Νοείται ότι η συναίνεση της μητέρας του ανηλίκου δεν μπορεί να δοθεί, αν δεν έχουν συμπληρωθεί τρεις τουλάχιστο μήνες από τη γέννηση του ανηλίκου·

(β) η συναίνεση του ή της συζύγου του αιτητή, εφόσον αυτός είναι έγγαμος·

(γ) η συναίνεση του προς υιοθεσία προσώπου, αν το επιτρέπει η ηλικία και η πνευματική του ικανότητα.

(2) Η συναίνεση προς υιοθεσία δίνεται κατά τον καθορισμένο τύπο ενώπιον Δικαστή Οικογενειακού Δικαστηρίου ή των προξενικών αρχών της Δημοκρατίας στην περίπτωση που αυτή δίνεται εκτός της Δημοκρατίας:

Νοείται ότι συναίνεση που δόθηκε σε διαδικασία υιοθεσίας στην αλλοδαπή λογίζεται ότι είναι συναίνεση που δόθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις του εδαφίου (1).

(3) Η συναίνεση μπορεί να αποσυρθεί σε οποιοδήποτε χρόνο πριν από την έκδοση διατάγματος υιοθεσίας, αν το Δικαστήριο κρίνει ότι αυτό είναι εύλογο υπό τις περιστάσεις.

(4) Το Δικαστήριο, με απόφασή του που εκδίδεται έπειτα από αίτηση κάθε ενδιαφερόμενου προσώπου και αφού αυτό ακουστεί προηγουμένως, δύναται να μην απαιτήσει τη συναίνεση που προβλέπεται στο παρόν άρθρο, αν ικανοποιηθεί ότι συντρέχει οποιαδήποτε από τις ακόλουθες περιστάσεις:

(α) Ο γονέας ή κηδεμόνας του ανηλίκου έχει εγκαταλείψει ή παραμελεί τον ανήλικο ή συστηματικά τον κακομεταχειρίζεται ή τον έχει κακοποιήσει σε σοβαρό βαθμό.

(β) Ο γονέας ή κηδεμόνας του ανηλίκου συστηματικά και χωρίς εύλογη αιτία παραλείπει να εκπληρώσει τα καθήκοντά του προς τον ανήλικο και ιδιαίτερα τη διατροφή και συντήρησή του.

(γ) Ο υιοθετούμενος δεν είναι σε θέση να δώσει τη συναίνεσή του, λόγω της διανοητικής του καταστάσεως.

(δ) Ο ή η σύζυγος του αιτητή δεν είναι δυνατό να εξουρευθεί ή αδυνατεί να δώσει την απαιτούμενη συναίνεση ή παράλογα αρνείται τη

συναίνεση αυτή ή οι σύζυγοι βρίσκονται σε διάσταση και δε διαμένουν μαζί και ο χωρισμός αυτός αναμένεται να είναι οριστικός.

- (ε) Το πρόσωπο του οποίου η συναίνεση απαιτείται δεν είναι δυνατό να εξευρεθεί ή είναι ανίκανο να δώσει τη συναίνεσή του ή παράλογα αρνείται να δώσει τη συναίνεσή του.

(5) Η προς υιοθεσία συναίνεση, εφόσον δεν πρόκειται για τη συναίνεση του υιοθετουμένου, μπορεί να δοθεί και χωρίς να είναι γνωστή στο πρόσωπο που τη δίνει η ταυτότητα του αιτητή. Αν η συναίνεση αργότερα αποσυρθεί με τον ισχυρισμό ότι το πρόσωπο που την έδωσε δε γνώριζε την ταυτότητα του αιτητή, η άρνηση της συναινεσεως θα κρίνεται για τους σκοπούς του εδαφίου (4) παράλογη.

5.-(1) Το Δικαστήριο εκδίδει το διάταγμα υιοθεσίας, αφού ικανοποιηθεί ότι-

- (α) Η συναίνεση που απαιτείται σύμφωνα με το άρθρο 4 έχει δοθεί με πλήρη επίγνωση της φύσεως των αποτελεσμάτων της υιοθεσίας·

Κριτήρια για την έκδοση διατάγματος υιοθεσίας.

- (β) η έκδοση του διατάγματος υιοθεσίας θα είναι προς το συμφέρον του υιοθετουμένου, λαμβανομένων υπόψη και των επιθυμιών του, αν το επιτρέπει η ηλικία και η πνευματική του ικανότητα·

- (γ) για τρεις τουλάχιστο συνεχείς μήνες πριν από την έκδοση του διατάγματος ο ανήλικος διέμενε και συνεχίζει να διαμένει με τον αιτητή ή έναν από αυτούς και τελεί υπό τη φροντίδα και επίβλεψή του·

- (δ) ο αιτητής δεν έχει λάβει ούτε συμφώνησε να λάβει και κανένα άλλο πρόσωπο δεν έχει δώσει ή συμφώνησε να δώσει στον αιτητή οποιοδήποτε χρηματικό ποσό ή άλλη αμοιβή ως αντάλλαγμα για την υιοθεσία·

- (ε) η έκθεση του Τμήματος Ευημερίας, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 13(5), αναφέρει ότι ο επιμελητής του προς υιοθεσία προσώπου είναι πράγματι πρόσωπο κατάλληλο για σκοπούς υιοθεσίας.

(2) Το Δικαστήριο, κατά την έκδοση του διατάγματος υιοθεσίας, μπορεί να θέσει οποιουδήποτε όρους που υπό τις περιστάσεις κρίνει αναγκαίους και ειδικότερα μπορεί να αξιώσει από τον αιτητή να μεριμνήσει για την οικονομική κατοχύρωση του ανηλίκου με οποιοδήποτε τρόπο αυτό κρίνει ορθό και δίκαιο.

6.-(1) Τηρουμένων των διατάξεων του παρόντος άρθρου, το Δικαστήριο μπορεί, ενώ εκκρεμεί αίτηση υιοθεσίας, να αναβάλει την οριστική απόφασή του επί του θέματος και να εκδώσει προσωρινό διάταγμα υιοθεσίας που θα αναθέτει τη φύλαξη του ανηλίκου στον αιτητή για δοκιμαστική περίοδο που δε θα υπερβαίνει τους έξι μήνες και με όρους που το Δικαστήριο κρίνει αναγκαίους αναφορικά με τη συντήρηση, την εκπαίδευση και γενικά την ευημερία του ανηλίκου.

Προσωρινά διατάγματα υιοθεσίας.

(2) Προσωρινό διάταγμα υιοθεσίας δεν εκδίδεται σε καμιά περίπτωση, εκτός αν έχουν δοθεί οι απαιτούμενες, σύμφωνα με το άρθρο 4, συναινεσεις για την έκδοση διατάγματος υιοθεσίας, επιφυλασσόμενης πάντοτε της εξουσίας του Δικαστηρίου, σύμφωνα με τις διατάξεις του εδαφίου (4) του άρθρου 4.

(3) Προσωρινό διάταγμα υιοθεσίας δεν μπορεί να εκδοθεί, αν δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις του εδαφίου (1)(γ) του άρθρου 5.

(4) Προσωρινό διάταγμα υιοθεσίας δεν αποτελεί διάταγμα υιοθεσίας κατά την έννοια του παρόντος Νόμου.

Ειδικές
διατάξεις για
την έκδοση
διατάγματος
υιοθεσίας.

7.—(1) Διάταγμα υιοθεσίας μπορεί να εκδοθεί και έπειτα από αίτηση ενός μόνο προσώπου που δεν είναι έγγαμο, αν το Δικαστήριο ικανοποιηθεί ότι συντρέχουν ειδικοί λόγοι.

(2) Διάταγμα υιοθεσίας είναι δυνατό να εκδοθεί και αναφορικά με πρόσωπο που έχει ήδη υιοθετηθεί, εφόσον—

- (α) Πρόκειται για ανήλικο που έχει ήδη υιοθετηθεί από τον ή από τη σύζυγο του υιοθετούντος·
- (β) ο προηγούμενος υιοθετήσας έχει αποβιώσει·
- (γ) η πρώτη υιοθεσία έχει τερματιστεί.

(3) Σε περίπτωση αρνήσεως του Δικαστηρίου να εκδώσει το διάταγμα υιοθεσίας και αν οι ειδικές περιστάσεις της υποθέσεως το καθιστούν αναγκαίο, το Δικαστήριο μπορεί να διατάξει να τεθεί ο ανήλικος υπό την επίβλεψη του Τμήματος Ευημερίας.

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ – ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣ ΥΙΟΘΕΣΙΑ ΑΝΗΛΙΚΟΥ

Μετακίνηση
ανήλικου
από την
άμεση
φροντίδα
και έλεγχο
του αιτητή ή
προσώπου
που προτίθεται
να υποβάλει
αίτηση
υιοθεσίας.

8.—(1) Ενώ εκκρεμεί αίτηση υιοθεσίας ανήλικου, ο γονέας ή ο κηδεμόνας που έχει δώσει τη συναίνεσή του για την έκδοση του διατάγματος υιοθεσίας δεν έχει δικαίωμα να μετακινήσει τον ανήλικο από την άμεση φροντίδα και έλεγχο του αιτητή, εκτός αν το Δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη το συμφέρον του ανήλικου, το επιτρέψει.

(2) Ενώ εκκρεμεί αίτηση υιοθεσίας, κανένα πρόσωπο δε δικαιούται να μετακινήσει, παρά τη θέληση του αιτητή, ανήλικο που για περίοδο τουλάχιστον έξι μηνών πριν από την καταχώρηση της αιτήσεως βρίσκεται υπό την άμεση φροντίδα και έλεγχο του αιτητή, εκτός αν το Δικαστήριο το επιτρέψει.

(3) Εκτός αν το Δικαστήριο το επιτρέψει, κανένα πρόσωπο δε δικαιούται να μετακινήσει ανήλικο, παρά τη θέληση του προσώπου το οποίο έχει την άμεση φροντίδα και έλεγχο του ανήλικου για περίοδο τουλάχιστο δώδεκα μηνών, εφόσον το πρόσωπο αυτό έχει δώσει ειδοποίηση στο Τμήμα Ευημερίας ότι προτίθεται να υποβάλει αίτηση υιοθεσίας του ανήλικου και δεν έχουν παρέλθει τρεις μήνες από την ειδοποίηση αυτή.

Ποινές,
διατάγματα
και
εντάλματα.

9.—(1) Οποιοδήποτε πρόσωπο ενεργεί κατά παράβαση των διατάξεων του άρθρου 8 είναι ένοχο αδικήματος και υπόκειται σε φυλάκιση που δεν υπερβαίνει το ένα έτος ή σε πρόστιμο που δεν υπερβαίνει τις χίλιες λίρες ή και στις δύο ποινές.

(2) Το Δικαστήριο μπορεί να διατάξει, επιπρόσθετα από οποιαδήποτε ποινή, την επιστροφή του ανήλικου στο πρόσωπο που είχε την άμεση φροντίδα και έλεγχό του.

(3) Το Δικαστήριο μπορεί, ύστερα από αίτηση που να βασίζεται σε εύλογες υπόνοιες ότι πρόσωπο προτίθεται να μετακινήσει τον ανήλικο κατά παράβαση των διατάξεων του άρθρου 8, να εκδώσει διάταγμα που να απαγορεύει στο πρόσωπο αυτό να μετακινήσει τον ανήλικο.

(4) Αν το Δικαστήριο πεισθεί ότι δεν υπάρχει συμμόρφωση σε διάταγμα που έχει εκδοθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του εδαφίου (2), μπορεί να εκδώσει ένταλμα που να εξουσιοδοτεί αρμόδιο πρόσωπο να ανεύρει τον ανήλικο και να τον επιστρέψει στο πρόσωπο που είχε την άμεση φροντίδα και έλεγχο του.

(5) Όταν το Δικαστήριο ικανοποιηθεί, μετά από ένορκη πληροφορία ότι υπάρχει εύλογη πιθανότητα ανήλικος για τον οποίο έχει εκδοθεί διάταγμα δυνάμει των διατάξεων του εδαφίου (2) να βρίσκεται σε συγκεκριμένο τόπο, μπορεί να εκδώσει ένταλμα έρευνας που να εξουσιοδοτεί αρμόδιο πρόσωπο να ανεύρει τον ανήλικο και να τον επιστρέψει στο πρόσωπο που είχε την άμεση φροντίδα και έλεγχο του.

ΜΕΡΟΣ IV – ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΚΑΙ ΥΙΟΘΕΣΙΑ

10. Η τοποθέτηση ανηλίκου υπό την άμεση φροντίδα και επιμέλεια προσώπου για σκοπούς υιοθεσίας μπορεί να γίνει είτε μέσω του Τμήματος Ευημερίας είτε απευθείας. Τοποθέτηση ανηλίκου.

11. Η τοποθέτηση ανηλίκου μέσω του Τμήματος Ευημερίας γίνεται με γραπτή εξουσιοδότηση των γονέων ή του κηδεμόνα του ανηλίκου έπειτα από την οποία το Τμήμα Ευημερίας μπορεί να προβεί ή να συμμετάσχει στις αναγκαίες διευθετήσεις για την τοποθέτηση του ανηλίκου υπό την άμεση φροντίδα προσώπου για σκοπούς υιοθεσίας, ανεξάρτητα αν η ταυτότητα του προτιθέμενου να υιοθετήσει τον ανήλικο προσώπου είναι γνωστή ή όχι στους γονείς ή στον κηδεμόνα του ανηλίκου. Τοποθέτηση ανηλίκου μέσω του Τμήματος Ευημερίας.

12.-(1) Η απευθείας τοποθέτηση ανηλίκου γίνεται, όταν οποιοδήποτε πρόσωπο προβαίνει απευθείας στις αναγκαίες διευθετήσεις για την τοποθέτηση ανηλίκου υπό την άμεση φροντίδα άλλου προσώπου που προτίθεται να το υιοθετήσει. Απευθείας τοποθέτηση ανηλίκου.

(2) Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου πρόσωπο θεωρείται ότι συμμετέχει στις αναγκαίες διευθετήσεις για την τοποθέτηση ανηλίκου υπό την άμεση φροντίδα άλλου προσώπου για σκοπούς υιοθεσίας, αν-

- (α) Συνάπτει οποιαδήποτε συμφωνία ή με οποιοδήποτε τρόπο διευκολύνει τις διευθετήσεις για την υιοθεσία του ανηλίκου· ή
- (β) συνέρχεται ή συμμετέχει σε διαπραγματεύσεις, σκοπός ή αποτέλεσμα των οποίων θα είναι η σύναψη συμφωνίας για την υιοθεσία του ανηλίκου· ή
- (γ) εξουσιοδοτεί άλλο πρόσωπο να προβεί στις πιο πάνω ενέργειες.

(3) Το πρόσωπο υπό την άμεση φροντίδα του οποίου έχει τοποθετηθεί ή πρόκειται να τοποθετηθεί ο ανήλικος για σκοπούς υιοθεσίας αναφέρεται ως "ο επιμελητής του ανηλίκου".

13.-(1) Οποιοδήποτε πρόσωπο ή φυσικός γονέας επιθυμεί την τοποθέτηση ανηλίκου για σκοπούς υιοθεσίας, ειδοποιεί σχετικά το λειτουργό ευημερίας για την πρόθεση τοποθέτησης ανηλίκου. Ειδοποίηση στο λειτουργό ευημερίας για την πρόθεση τοποθέτησης ανηλίκου.

(2) Τρεις τουλάχιστο μήνες πριν από την απευθείας τοποθέτηση ανηλίκου σύμφωνα με διευθετήσεις που έχουν γίνει, ο προτεινόμενος επιμελητής και οι φυσικοί γονείς του ανηλίκου, αν υπάρχουν, ειδοποιούν εγγράφως το λειτουργό ευημερίας της περιοχής στην οποία ο προτεινόμενος επιμελητής έχει τη διαμονή του για την πρόθεσή του αυτή.

(3) Στην ειδοποίηση που θα δίνεται δυνάμει του εδαφίου (2) θα αναφέρονται το όνομα, το φύλο, η ημερομηνία και τόπος γεννήσεως του ανηλίκου, καθώς και το ονοματεπώνυμο και η διεύθυνση του προτεινόμενου επιμελητή και των φυσικών γονέων, αν υπάρχουν.

(4) Μετά τη λήψη της ειδοποίησης που αναφέρεται στα εδάφια (1) και (2), ο λειτουργός ευημερίας διερευνά την καταλληλότητα του προτεινόμενου επιμελητή να αναλάβει τον ανήλικο υπό τη φροντίδα του για σκοπούς υιοθεσίας.

(5) Ο λειτουργός ευημερίας οφείλει, το αργότερο μέσα σε τρεις μήνες από τη λήψη της ειδοποίησης, να επιδώσει στον προτεινόμενο επιμελητή και τους φυσικούς γονείς, αν υπάρχουν, αντίγραφο της αιτιολογημένης έκθεσής του, στην οποία να αναφέρεται κατά πόσο ο προτεινόμενος επιμελητής είναι πρόσωπο κατάλληλο να αναλάβει ανήλικο για σκοπούς υιοθεσίας:

Νοείται ότι η επίδοση της πιο πάνω εκθέσεως μετά την ολοκλήρωσή της θα γίνεται κατά προτεραιότητα στον προτεινόμενο επιμελητή και τους φυσικούς γονείς, αν υπάρχουν:

Νοείται περαιτέρω ότι, αν η καταλληλότητα του προτεινόμενου επιμελητή έχει ήδη διερευνηθεί από το λειτουργό ευημερίας ή αν το Δικαστήριο ύστερα από σχετική αίτηση, λαμβάνοντας υπόψη τις ειδικές περιστάσεις και αφού προηγουμένως, ακούσει τις απόψεις του Τμήματος Ευημερίας, το κρίνει σκόπιμο, είναι δυνατό να επιτραπεί η τοποθέτηση του ανηλίκου για σκοπούς υιοθεσίας πριν από την πάροδο των τριών μηνών από τη λήψη της ειδοποίησης.

(6) Αν ο προτεινόμενος επιμελητής ή οι φυσικοί γονείς διαφωνούν με την έκθεση του λειτουργού ευημερίας, μπορούν, με αίτησή τους, να αποταθούν στο Δικαστήριο, το οποίο και αποφασίζει σχετικά.

Έκθεση λειτουργού ευημερίας σε περίπτωση που δεν έχει ακόμη εξερευνηθεί το προς υιοθεσία πρόσωπο.

14. Πρόσωπο ή πρόσωπα που προτίθενται να προχωρήσουν σε διαδικασία υιοθεσίας σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Νόμου και τα οποία δεν έχουν ακόμη εξεύρει το προς υιοθεσία πρόσωπο, έχουν το δικαίωμα κατόπιν αιτήσεως να αποτείνονται στο λειτουργό ευημερίας της περιοχής στην οποία διαμένουν, με την οποία να ζητούν την ετοιμασία εκθέσεως στην οποία να αναφέρεται κατά πόσο αυτοί είναι ή όχι πρόσωπα κατάλληλα για σκοπούς υιοθεσίας:

Νοείται ότι ο λειτουργός ευημερίας οφείλει το αργότερο μέσα σε έξι μήνες από τη λήψη της ειδοποίησης να επιδώσει στους αιτητές αντίγραφο αιτιολογημένης έκθεσής του σύμφωνα με τα πιο πάνω:

Νοείται περαιτέρω ότι οι διατάξεις του άρθρου 13(6) εφαρμόζονται, τηρουμένων των αναλογιών, και στην περίπτωση διαφωνίας των αιτητών ως προς το περιεχόμενο της εκθέσεως αυτής.

Ειδοποίηση για αλλαγή διαμονής κ.τ.λ.

15.—(1) Σε περίπτωση που ο επιμελητής του ανηλίκου αλλάζει διαμονή, ενώ ο ανήλικος εξακολουθεί να τελεί υπό την άμεση φροντίδα του, οφείλει, δεκαπέντε τουλάχιστον ημέρες ενωρίτερα, να δώσει σχετική ειδοποίηση στο Τμήμα Ευημερίας.

(2) Όταν λόγοι έκτακτης ανάγκης επιβάλλουν την άμεση αλλαγή της διαμονής του επιμελητή του ανηλίκου, θεωρείται επαρκές αν η προβλεπόμενη στο εδάφιο (1) ειδοποίηση δοθεί μέσα σε χρονικό διάστημα σαράντα οκτώ ωρών από την αλλαγή της διαμονής.

(3) Αν ο ανήλικος αναφορικά με τον οποίο εφαρμόζονται οι διατάξεις του παρόντος Μέρους αποβιώσει, ενώ τελεί υπό την άμεση φροντίδα του επιμελητή του, ο επιμελητής οφείλει σε διάστημα είκοσι τεσσάρων ωρών από το θάνατο του ανηλίκου να ειδοποιήσει γραπτώς το λειτουργό ευημερίας.

16.—(1) Αν τα υποστατικά στα οποία έχει τοποθετηθεί ή πρόκειται να τοποθετηθεί ανήλικος δυνάμει των διατάξεων του παρόντος Μέρους είναι, λόγω της καταστάσεώς τους ή των συνθηκών διαβιώσεως, ακατάλληλα ή το περιβάλλον είναι επιβλαβές για τον ανήλικο ή αν ο επιμελητής υπό την άμεση φροντίδα του οποίου βρίσκεται ή πρόκειται να τοποθετηθεί ο ανήλικος είναι, για λόγους που αφορούν την ηλικία του, την πνευματική του κατάσταση ή γενικά τη διαγωγή του ή για οποιοδήποτε άλλο λόγο, πρόσωπο ακατάλληλο ή αν ο επιμελητής έχει αποβιώσει, το Δικαστήριο μπορεί, έπειτα από αίτηση του λειτουργού ευημερίας, να διατάξει τη μετακίνηση του ανηλίκου σε ασφαλές μέρος, μέχρι να καταστεί δυνατή η επιστροφή του στους γονείς ή στον κηδεμόνα του ή μέχρι να γίνουν άλλες διευθετήσεις.

Διάταγμα μετακίνησης του ανηλίκου.

(2) Η εκτέλεση του δικαστικού διατάγματος που εκδίδεται δυνάμει των διατάξεων του παρόντος άρθρου μπορεί να γίνει από λειτουργό ευημερίας.

(3) Πρόσωπο το οποίο αρνείται να συμμορφωθεί με διάταγμα που εκδίδεται σύμφωνα με το παρόν άρθρο ή παρακωλύει την εκτέλεση του διατάγματος είναι ένοχο αδικήματος.

17.—(1) Ο λειτουργός ευημερίας έχει καθήκον, αφού λάβει την ειδοποίηση που προβλέπεται στο άρθρο 13, μέσα σε εύλογο χρονικό διάστημα να επισκεφθεί τα υποστατικά στα οποία έχει τοποθετηθεί ή πρόκειται να τοποθετηθεί ο ανήλικος και να εξετάσει τα υποστατικά αυτά και τον ανήλικο.

Εργασίες και καθήκοντα λειτουργών ευημερίας.

(2) Λειτουργός ευημερίας που δε γίνεται δεκτός σε υποστατικό στο οποίο έχει λόγους να πιστεύει ότι διαμένει ανήλικος, αναφορικά με τον οποίο εφαρμόζονται οι διατάξεις του παρόντος Μέρους, μπορεί να ζητήσει από το Δικαστήριο την έκδοση εντάλματος το οποίο θα του επιτρέπει να εισέλθει στα υποστατικά.

(3) Πρόσωπο το οποίο αρνείται να επιτρέψει σε λειτουργό ευημερίας να επισκεφθεί ή να εξετάσει ανήλικο, όπως προβλέπεται στο εδάφιο (2), ή παρεμποδίζει το λειτουργό να ενεργήσει σύμφωνα με ένταλμα που έχει εκδοθεί δυνάμει του εδαφίου (2) είναι ένοχο αδικήματος.

18.—(1) Πρόσωπο που αρνείται να συμμορφωθεί με οποιαδήποτε διάταξη του παρόντος Μέρους ή διαπράττει οποιοδήποτε άλλο αδίκημα σε περίπτωση καταδίκης του θα υπόκειται σε φυλάκιση που δεν υπερβαίνει τους έξι μήνες ή σε χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις τετρακόσιες πενήντα λίρες ή και στις δύο ποινές.

Αδικήματα και ποινές.

(2) Το Δικαστήριο μπορεί να διατάξει, επιπρόσθετα από οποιαδήποτε ποινή, τη μετακίνηση του ανηλίκου αναφορικά με τον οποίο έχει διαπραχθεί το αδίκημα σε ασφαλές μέρος, μέχρι να καταστεί δυνατή η παράδοσή του στους γονείς ή στον κηδεμόνα του ή μέχρι να γίνουν άλλες διευθετήσεις.

Εφαρμογή των διατάξεων του Μέρους IV.

- 19.** Οι διατάξεις του παρόντος Μέρους δεν εφαρμόζονται—
- (α) Μετά την έκδοση διατάγματος υιοθεσίας ή προσωρινού διατάγματος υιοθεσίας και από την ημέρα εκδόσεως του διατάγματος αυτού·
 - (β) εφόσον το πιο πάνω διάταγμα δεν εκδίδεται, από την ημέρα που ο ανήλικος συμπληρώνει το 18ο έτος της ηλικίας του·
 - (γ) μετά την απόρριψη ή εγκατάλειψη αίτησης υιοθεσίας.

ΜΕΡΟΣ V — ΕΠΑΝΑΦΟΡΑ ΑΝΗΛΙΚΟΥ

Επαναφορά ανήλικου στους γονείς ή τον κηδεμόνα του.

20.—(1) Πρόσωπο υπό τη φροντίδα του οποίου έχει τοποθετηθεί ανήλικος για σκοπούς υιοθεσίας και το οποίο παραλείπει να υποβάλει την αίτηση υιοθεσίας μέσα σε περίοδο δώδεκα μηνών από την τοποθέτηση ή ειδοποιεί το Τμήμα Ευημερίας ότι δεν προτίθεται να προχωρήσει στην υιοθεσία οφείλει, σε διάστημα επτά ημερών από τη συμπλήρωση των δώδεκα μηνών ή από την ειδοποίηση στο Τμήμα Ευημερίας, να επιστρέψει τον ανήλικο στο γονέα ή τον κηδεμόνα του ή στο πρόσωπο που είχε την άμεση φροντίδα και έλεγχο του ανήλικου πριν από την τοποθέτηση.

(2) Αν η τοποθέτηση του ανήλικου έχει γίνει μέσω του Τμήματος Ευημερίας, ο ανήλικος παραδίδεται στο πρόσωπο που ορίζει το Τμήμα Ευημερίας, αφού λάβει και τη συναίνεση των γονέων ή του προσώπου που είχε την άμεση φροντίδα και έλεγχο του ανήλικου πριν από την τοποθέτησή του.

(3) Αν την άμεση φροντίδα και έλεγχο του ανήλικου είχε το ίδιο το Τμήμα Ευημερίας, ο ανήλικος επιστρέφεται στο Τμήμα Ευημερίας.

Αρνηση συναίνεσης για επαναφορά.

21.—(1) Σε περίπτωση που η συναίνεση, όπως προβλέπεται στο εδάφιο (2) του άρθρου 20, δεν εξασφαλίζεται ή τα πρόσωπα των οποίων η συναίνεση απαιτείται αρνούνται να την παραχωρήσουν χωρίς εύλογη αιτία, το Δικαστήριο μπορεί, έπειτα από σχετική αίτηση, να δώσει τις οδηγίες που υπό τις περιστάσεις κρίνει ορθές και δίκαιες.

(2) Οι διατάξεις του εδαφίου (1) του παρόντος άρθρου και του άρθρου 20(1) εφαρμόζονται, τηρουμένων των αναλογιών, και στην περίπτωση που το Δικαστήριο αρνηθεί να εκδώσει το διάταγμα της υιοθεσίας ή που το προσωρινό διάταγμα εκπνέει χωρίς να έχει εκδοθεί διάταγμα υιοθεσίας.

(3) Πρόσωπο που παραβαίνει τις διατάξεις του άρθρου 20 είναι ένοχο αδικήματος και υπόκειται σε φυλάκιση για περίοδο που δεν υπερβαίνει τους έξι μήνες ή σε πρόστιμο που δεν υπερβαίνει τις χίλιες λίρες και το Δικαστήριο το οποίο εκδικάζει το αδίκημα μπορεί να εκδώσει διάταγμα να παραδοθεί ο ανήλικος στους γονείς ή τον κηδεμόνα του ή να τεθεί υπό την επίβλεψη του Τμήματος Ευημερίας.

ΜΕΡΟΣ VI — ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΥΙΟΘΕΣΙΑΣ

Αποτελέσματα υιοθεσίας.

22.—(1) Με την έκδοση διατάγματος υιοθεσίας όλα τα δικαιώματα και υποχρεώσεις των φυσικών γονέων προς τον ανήλικο παύουν και περιέρχονται στους υιοθετούντες.

(2) Το διάταγμα υιοθεσίας δεν επηρεάζει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των γονέων σε σχέση με τη χρονική περίοδο πριν από την έκδοσή του.

(3) Με το διάταγμα υιοθεσίας παύει κάθε γονικό δικαίωμα ή υποχρέωση προς τον ανήλικο—

- (α) Των φυσικών γονέων ή του κηδεμόνα του ανηλίκου, εφόσον ο γονέας δεν είναι ένα από τα πρόσωπα που πρόκειται να υιοθετήσουν τον ανήλικο·
- (β) οποιουδήποτε προσώπου δυνάμει διατάγματος Δικαστηρίου που βρίσκεται σε ισχύ κατά το χρόνο εκδόσεως του διατάγματος υιοθεσίας.

(4) Με το διάταγμα υιοθεσίας τερματίζεται κάθε υποχρέωση που προκύπτει δυνάμει συμφωνίας, διαθήκης ή αποφάσεως Δικαστηρίου για την καταβολή παροχών για τη συντήρηση του ανηλίκου ή σχετικά για οποιοδήποτε άλλο θέμα που ανάγεται στα γονικά καθήκοντα.

(5) Το εδάφιο (4) δεν εφαρμόζεται σε υποχρεώσεις δυνάμει καταπιστεύματος ή συμφωνίας, εκτός αν ρητά προνοείται στο σχετικό έγγραφο ότι η υποχρέωση θα τερματίζεται με την έκδοση διατάγματος υιοθεσίας.

23.—(1) Το υιοθετούμενο τέκνο θα θεωρείται καθ' όλα νόμιμο και φυσικό τέκνο των υιοθετούντων και σε καμιά περίπτωση δε θα θεωρείται τέκνο οποιουδήποτε άλλου προσώπου.

Νομική
υπόσταση
προσώπου που
έχει υιοθετηθεί.

(2) Οι διατάξεις του εδαφίου (1) δεν έχουν εφαρμογή ως προς το υιοθετούμενο πρόσωπο, τους φυσικούς γονείς και τους εξ αίματος συγγενείς του για σκοπούς συγγένειας σε σχέση με τη σύναψη γάμου ή στοιχειοθέτησης του αδικήματος της αιμομιξίας σύμφωνα με τον Ποινικό Κώδικα.

Κεφ. 154.
3 του 1962
43 του 1963
41 του 1964
69 του 1964
70 του 1965
5 του 1967
58 του 1967
44 του 1972
92 του 1972
29 του 1973
59 του 1974
3 του 1975
13 του 1979
10 του 1981
46 του 1982
86 του 1983
186 του 1986
111 του 1989
236 του 1991.

(3) Δεν επιτρέπεται ο γάμος μεταξύ του υιοθετουμένου και του υιοθετούμενου, ανεξάρτητα αν ο υιοθετούμενος υιοθετηθεί αργότερα από άλλο πρόσωπο.

ΜΕΡΟΣ VII — ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΗ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΩΝ ΥΙΟΘΕΣΙΑΣ

24.—(1) Ο Αρχιπρωτοκολλητής του Ανώτατου Δικαστηρίου τηρεί μητρώο που θα ονομάζεται “Μητρώο Υιοθετηθέντων” για την καταχώρηση των διαταγμάτων υιοθεσίας σύμφωνα με τις οδηγίες του διατάγματος υιοθεσίας.

Μητρώο Υιοθετηθέντων.

(2) Πιστοποιημένο αντίγραφο καταχωρήσεως στο Μητρώο Υιοθετηθέντων του ίδιου τύπου και χρώματος όπως και το πιστοποιητικό γεννήσεως σύμφωνα με τις διατάξεις του περί Καταχωρήσεως Γεννήσεων και Θανάτων Νόμου, που φέρει τη σφραγίδα του Ανώτατου Δικαστηρίου, θα είναι αποδεκτό ως μαρτυρία της υιοθεσίας στην οποία αναφέρεται, καθώς και του τόπου και της ημερομηνίας γεννήσεως του υιοθετηθέντος.

85 του 1973
4 του 1984
223 του 1990.

(3) Ο Αρχιπρωτοκολλητής θα τηρεί ευρετήριο του Μητρώου Υιοθετηθέντων στο Πρωτοκολλητήριο του Ανώτατου Δικαστηρίου. Μετά τη συμπλήρωση του δέκατου όγδοου έτους της ηλικίας του, ο υιοθετηθείς μπορεί με άδεια του Δικαστηρίου, που λαμβάνεται αφού το Δικαστήριο ακούσει τις απόψεις του Τμήματος Ευημερίας, να ενημερωθεί μέσω του λειτουργού ευημερίας για την καταγωγή του και να πάρει πιστοποιημένο αντίγραφο κάθε καταχώρησης που έχει γίνει στο Μητρώο Υιοθετηθέντων που τον αφορά.

Καταχώρηση
στοιχείων
υιοθεσίας.
Παράρτημα.

25.—(1) Κάθε διάταγμα υιοθεσίας θα περιέχει οδηγίες στον Αρχιπρωτοκολλητή για καταχώρηση στο Μητρώο Υιοθετηθέντων στοιχείων κατά τον καθοριζόμενο στο Παράρτημα τύπο και, τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (2), θα καθορίζει τα στοιχεία που θα περιέχονται στις στήλες 2-6 του Παραρτήματος.

(2) Για τους σκοπούς του εδαφίου (1)–

(α) Όταν η ακριβής ημερομηνία γεννήσεως του υιοθετουμένου δεν αποδεικνύεται προς ικανοποίηση του Δικαστηρίου, το Δικαστήριο αποφασίζει για την πιθανή ημερομηνία γεννήσεως και η ημερομηνία αυτή θα καθορίζεται στο διάταγμα ως η ημερομηνία γεννήσεως του υιοθετουμένου.

(β) Όπου το όνομα ή το επώνυμο που θα φέρει ο υιοθετούμενος μετά την υιοθεσία είναι διαφορετικό από το όνομα ή το επώνυμο το οποίο έφερε μέχρι τη στιγμή που εκδόθηκε το διάταγμα υιοθεσίας, το νέο όνομα ή επώνυμο θα καθορίζεται στο διάταγμα σε αντικατάσταση του αρχικού.

(γ) Όπου ο τόπος γεννήσεως του υιοθετουμένου δεν αποδεικνύεται προς ικανοποίηση του Δικαστηρίου, τα σχετικά στοιχεία του τόπου γεννήσεως μπορούν, ανεξάρτητα από τις διατάξεις του εδαφίου (1), να παραλείπονται από το διάταγμα και από την καταχώρηση στο Μητρώο Υιοθετηθέντων.

(3) Όταν ύστερα από αίτηση υιοθεσίας αποδεικνύεται ότι για τον υιοθετούμενο υπάρχει καταχώρηση στο Μητρώο Γεννήσεων, το διάταγμα υιοθεσίας θα περιλαμβάνει οδηγίες για να σημειωθεί στην καταχώρηση στο Μητρώο Γεννήσεων και η λέξη “υιοθετηθείς”.

(4) Όπου εκδίδεται από το Δικαστήριο διάταγμα υιοθεσίας αναφορικά με ανήλικο ο οποίος έχει υιοθετηθεί προηγουμένως σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Νόμου, το διάταγμα θα περιλαμβάνει οδηγίες για να σημειωθεί στην καταχώρηση στο Μητρώο Υιοθετηθέντων η λέξη “επανυιοθετηθείς”.

(5) Μετά την έκδοση από το Δικαστήριο διατάγματος υιοθεσίας ο Πρωτοκολλητής του Δικαστηρίου θα κοινοποιεί το διάταγμα στον Αρχιπρωτοκολλητή ο οποίος θα συμμορφώνεται με τις οδηγίες που περιλαμβάνονται στο διάταγμα.

Τροποποιήσεις
διαταγμάτων
και διορθώσεις
στο Μητρώο
Υιοθετηθέντων.

26. Δικαστήριο που έχει εκδώσει διάταγμα υιοθεσίας σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Νόμου μπορεί, ύστερα από αίτηση του υιοθετούντος ή του υιοθετηθέντος, να τροποποιήσει το διάταγμα με επανόρθωση οποιουδήποτε λάθους που υπάρχει σ' αυτό. Ο Πρωτοκολλητής θα κοινοποιεί την τροποποίηση στον Αρχιπρωτοκολλητή και θα γίνεται η αναγκαία διόρθωση στο Μητρώο Υιοθετηθέντων.

ΜΕΡΟΣ VIII — ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

27.—(1) Η αποδοχή οποιουδήποτε ποσού ή άλλης αμοιβής από τον υιοθετούντα, το γονέα ή κηδεμόνα ανηλίκου ως αντάλλαγμα για την υιοθεσία του ανηλίκου σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Νόμου είναι παράνομη.

Απαγόρευση παροχής ή αποδοχής ανταλλάγματος.

(2) Η πληρωμή ή συμφωνία για πληρωμή ή παροχή ανταλλάγματος από οποιοδήποτε πρόσωπο προς τον υιοθετούντα, τον πατέρα ή τον κηδεμόνα ανηλίκου η οποία αντίκειται προς τις διατάξεις του εδαφίου (1) είναι παράνομη.

(3) Η καταβολή ή αποδοχή ή συμφωνία καταβολής ή αποδοχής οποιουδήποτε χρηματικού ποσού ή αμοιβής σε σχέση με διευθετήσεις για τοποθέτηση ανηλίκου με βάση τις διατάξεις του Μέρους IV ή σε σχέση με διευθετήσεις για υιοθεσία ανηλίκου είναι παράνομη.

(4) Οποιοδήποτε πρόσωπο ενεργεί κατά παράβαση των εδαφίων (1) (2) και (3) ανωτέρω είναι ένοχο αδικήματος και υπόκειται σε φυλάκιση που δεν υπερβαίνει το ένα έτος ή σε χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις χίλιες λίρες ή και στις δύο ποινές.

(5) Το Δικαστήριο στο οποίο έχει υποβληθεί αίτηση για έκδοση διατάγματος υιοθεσίας δύναται να επιτρέψει την πληρωμή ή εισπραξη οποιουδήποτε εξόδων που κατά την κρίση του είναι δικαιολογημένη.

28.—(1) Η δημοσίευση οποιασδήποτε αγγελίας ή δημοσιεύματος που υπονοεί ότι—

Απαγόρευση δημοσιευμάτων.

- (α) Ο γονέας ή κηδεμόνας ανηλίκου επιθυμεί την υιοθεσία του ανηλίκου· ή
- (β) πρόσωπο επιθυμεί να υιοθετήσει ανήλικο· ή
- (γ) πρόσωπο είναι πρόθυμο να προβεί σε διευθετήσεις για την υιοθεσία ανηλίκου είναι παράνομη.

(2) Πρόσωπο που προκαλεί τη δημοσίευση ή που εν γνώσει του δημοσιεύει αγγελία ή άλλο δημοσίευμα κατά παράβαση των διατάξεων του παρόντος άρθρου είναι ένοχο αδικήματος και υπόκειται σε χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις πεντακόσιες λίρες.

29. Οποιοδήποτε πρόσωπο χωρίς την άδεια του Δικαστηρίου επιτρέπει, προκαλεί ή προωθεί εκτός των ορίων της Δημοκρατίας τη μεταφορά και ανάθεση της φροντίδας ανηλίκου αναφορικά με τον οποίο γίνονται διευθετήσεις για υιοθεσία σε πρόσωπο που δεν είναι κηδεμόνας ή συγγενής του ανηλίκου διαπράττει αδικήμα και υπόκειται σε φυλάκιση που δεν υπερβαίνει το ένα έτος ή σε χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις χίλιες λίρες ή και στις δύο ποινές.

Μετάβαση ανηλίκου στο εξωτερικό για υιοθεσία.

30.—(1) Το Δικαστήριο μπορεί, έπειτα από αίτηση που υποβάλλεται κατά το δέοντα τύπο και υπό τους όρους και περιορισμούς που το ίδιο κρίνει ορθό και δίκαιο, να δώσει άδεια για τη μεταφορά και ανάθεση της άμεσης φροντίδας ανηλίκου για τον οποίο γίνονται διευθετήσεις για υιοθεσία σε πολίτη της Κυπριακής Δημοκρατίας που διαμένει εκτός της Δημοκρατίας.

Άδεια για μετάβαση ανηλίκου στο εξωτερικό για υιοθεσία.

(2) Το Δικαστήριο, για να δώσει άδεια για τη μεταφορά του ανηλίκου εκτός της Δημοκρατίας, λαμβάνει υπόψη—

- (α) Τη συγκατάθεση των γονέων ή του κηδεμόνα ή του προσώπου που έχει τη φύλαξη του ανηλίκου ή που ευθύνεται για τη συντήρησή του·
- (β) την ευημερία του ανηλίκου και τις επιθυμίες του αν η ηλικία του το επιτρέπει·

(γ) την καταλληλότητα του προσώπου το οποίο θα αναλάβει την άμεση φροντίδα του ανηλίκου.

(3) Το Δικαστήριο μπορεί να εγκρίνει την καταβολή οποιουδήποτε ποσού που θα απαιτηθεί για την πραγματοποίηση του σκοπού για τον οποίο χορηγήθηκε η άδεια.

Έγκυρη υιοθεσία.

31. Καμιά υιοθεσία δε θα είναι έγκυρη και αποτελεσματική, εκτός αν γίνει σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Νόμου.

Διαδικαστικοί κανονισμοί.

32. Το Ανώτατο Δικαστήριο μπορεί να εκδώσει διαδικαστικό κανονισμό για τον καθορισμό του τύπου των δικογράφων και τη ρύθμιση διαδικαστικών θεμάτων. Μέχρι την έκδοση των κανονισμών αυτών θα ισχύουν στο βαθμό και την έκταση που δεν επηρεάζονται ή διαφοροποιούνται από τις διατάξεις του παρόντος Νόμου οι διατάξεις των περί Υιοθεσίας Διαδικαστικών Κανονισμών του 1954, οι οποίοι θα θεωρούνται ότι θεσπίστηκαν δυνάμει του παρόντος Νόμου.

Προσωρινός κηδεμόνας.

33. Το Δικαστήριο ενώπιον του οποίου εκκρεμεί αίτηση για υιοθεσία θα διορίζει οποιοδήποτε πρόσωπο ή λειτουργό του Τμήματος Ευημερίας στην περιοχή του οποίου διαμένει ο αιτητής ή ο ανήλικος για να ενεργεί ως προσωρινός κηδεμόνας, με καθήκον να διαφυλάττει τα συμφέροντα του ανηλίκου γενικώς, καθώς και ενώπιον του Δικαστηρίου.

Κατάργηση και επιφύλαξη.

34.—(1) Ο περί Υιοθεσίας Νόμος, Κεφ. 274, διά του παρόντος καταργείται.

Κεφ. 274.

(2) Διατάγματα υιοθεσίας που έχουν εκδοθεί δυνάμει του περί Υιοθεσίας Νόμου, Κεφ. 274, θα εξακολουθούν να είναι έγκυρα και να έχουν ισχύ σαν να είχαν εκδοθεί δυνάμει των διατάξεων του παρόντος Νόμου.

Εκκρεμούσες υποθέσεις υιοθεσίας.

35. Εκκρεμούσες κατά την έναρξη της ισχύος του παρόντος Νόμου διαδικασίες υιοθεσίας, για τις οποίες έχει καταχωρηθεί αίτηση υιοθεσίας σύμφωνα με το άρθρο 3, θα διέπονται από τις διατάξεις του παρόντος Νόμου.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

(Άρθρο 25)

Τύπος καταχώρησης στο Μητρώο Υιοθετηθέντων

(1)	(2)	(3)	(4)
Αρ. Καταχώρησης	Ημερομηνία γεννήσεως υιοθετουμένου	Όνομα και επώνυμο υιοθετουμένου	Φύλο υιοθετουμένου
(5)	(6)	(7)	(8)
Όνομα και επώνυμο, διεύθυνση και επάγγελμα υιοθετούντος ή υιοθετούντων	Ημερομηνία διατάγματος υιοθεσίας και Δικαστήριο από το οποίο εκδόθηκε	Ημερομηνία καταχώρησης	Υπογραφή υπαλλήλου ο οποίος εξουσιο- δοτήθηκε από τον Αρχιπρωτοκολλητή να βεβαιώνει την καταχώρηση